

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

12. januar 2024

Besvarelse af spørgsmål 7 ad B 2 stillet af udvalget den 1. december 2023 efter ønske fra Mona Juul (Konservative Folkeparti).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
DK - 1216 København K

Spørgsmål:

Vil ministeren redegøre for helt konkrete eksempler på, hvornår hhv. erstatning eller kompensation til virksomheder for tab, der er påført i forbindelse med forebyggende foranstaltninger for at hindre udbredelse af smitsomme og andre overførbare sygdomme, vurderes at kunne gives inden for EU-statsstøttere reglerne?

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 579800026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Som jeg redegør for i svaret på ERU B 2 spørgsmål 8 er *erstatning* ikke omfattet af statsstøttere reglerne. Jeg forholder mig derfor i nærværende svar kun til spørgsmålet fsva. *kompensation*.

Der findes allerede i dag et rammeværk i EU, der giver medlemslande tilladelse til at yde lovlig statsstøtte til erhvervs-, kultur- og foreningsliv under visse omstændigheder uden EU-Kommissionens forudgående godkendelse. Samme mulighed vil være tilgængelig under en fremtidig epidemi.

For det første kan der gives *de minimis* støtte. Efter de *de minimis* reglerne kan en virksomhed modtage op til 2.237.000 kr. (300.000 EUR) i støtte over tre år. Støtte ydet efter de *de minimis* akkumuleres, og i tilfælde af en ny epidemi vil størrelsen af den kompensation, en virksomhed er berettiget til, således afhænge af, hvor meget de *de minimis* støtte, den pågældende virksomhed allerede har modtaget over de seneste tre regnskabsår.

Under Covid-19 blev en række ordninger og puljer indrettet efter de *de minimis* reglerne, bl.a. ordningerne målrettet freelancere og kombinatorer (freelancere med både A- og B-indkomst), ordningen for faste omkostninger light, samt hovedparten af en række mindre puljer målrettet service-, restaurations- og oplevelsesbranchen, herunder restaurantpuljen fra november 2020. Da det er virksomhedernes eget ansvar at holde styr på udbetalingen af de *de minimis* støtte, findes der ikke en præcis opgørelse over, hvor meget af den samlede Covid-19-kompensation, der blev udbetalt som de *de minimis* støtte. Erhvervsstyrelsen estimerer dog, at der blev udbetalt i omegnen af 800 mio. kr. i de *de minimis* støtte. De *de minimis* støtte vurderes

således til at udgøre under 2 pct. af de i alt ca. 56 mia. kr. der blev udbetalt i kompensation til erhvervs- og kulturlivet på Erhvervsministeriets område.

For det andet giver *gruppefritagelsesforordningen* bl.a. mulighed for at yde støtte, hvis formålet med støtten bl.a. er at fremme innovation, sikre bevarelse af kulturarv eller råde bod på visse naturkatastrofer.

Både de minimis støtte og gruppefritagelsesforordningen er permanente ordninger, og evt. kompensationsordninger under en ny epidemi kan til hver en tid indrettes efter disse statsstøtteregler. Det var dog tydeligt under Covid-19, at disse to ordninger langt fra muliggjorde kompensation i den størrelsesorden, der var tale om under pandemien.

Umiddelbart efter Covid-19's udbrud aktiverede EU-Kommissionen *krisebestemmelsen*, der gav mulighed for at yde støtte som følge af eksistensen af en "særlig begivenhed", hvilket Kommissionen anså Covid-19 for at være. Støtte under krisebestemmelsen kunne kun ydes til virksomheder, der var blevet pålagt et fuldstændigt forbud mod en bestemt aktivitet.

Endelig bør det bemærkes, at EU under særlige kriser historisk set har vedtaget *midlertidige rammebestemmelser* for statsstøtte, der på forskellig vis har givet adgang til at yde støtte til virksomheder under lempeligere krav end de almindelig statsstøtteregler. Det gælder bl.a. finanskrisen i 2007-2008, Covid-19 og senest krigen i Ukraine. EU's midlertidige rammebestemmelser indrettes og vedtages på ad hoc basis på baggrund af en krises karakter og det konkrete kompensationsbehov.

Under Covid-19 vedtog EU-Kommissionen et sæt midlertidige rammebestemmelser (*Temporary Framework*), der supplerede den førnævnte krisebestemmelse. Temporary Framework udvidede mulighederne for at yde støtte til virksomheder ved bl.a. at give alle medlemsstater mulighed for at indføre målrettede kompensationsordninger til fx turismesektoren og mere generelle ordninger som fx lønkompensation. Støtten kunne være direkte tilskud, udskydelse af skatter eller dækning af dele af faste omkostninger, herunder hvis der var lidt et omsætningstab på over 30 pct. sammenlignet med samme periode sidste år.

De danske kompensationsordninger blev i overvejende grad indrettet i overensstemmelse med rammebetingelser i *Temporary Framework*. Det gjaldt bl.a. kompensationsordningen for faste omkostninger, hvor der var et minimumskrav om en omsætningsnedgang på mindst 30 pct., førend virksomheden var berettiget til at modtage kompensation.

Det bemærkes, at de danske kompensationsordninger, der ikke var indrettet under de minimis forordningen eller gruppefritagelsesforordningen, fortsat

alle skulle anmeldes til og godkendes af EU-Kommissionen, inden udbetalingen af kompensationen kunne foretages.

Med venlig hilsen

Morten Bødskov